

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113200936
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113200936.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa F. proti odporcovi K., zastúpený opatrovníčkou S., o zaplatenie 18.794,82 Kč s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2014, č.k. 15C/39/2014-172, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý, **z r u š u j e** a v tomto rozsahu vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd svojím rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 12.499,53 Kč so 16,9 % úrokom ročne z istiny 8.700,32 Kč od 09.01.2013 do zaplatenia a so 7,05 % úrokom z omeškania ročne z istiny 8.700,32 Kč od 09.01.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 6,60 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že odporca dlhuje navrhovateľovi titulom nesplatennej istiny sumu 8.700,32 Kč a titulom úrokov z omeškania sumu 3.799,21 Kč. Návrh navrhovateľa v ostatnej časti za dôvodný nepovažoval, nakoľko súčasťou žalovanej sumy je, popri istine, aj položka, ako je riadny úrok vo výške 6.295,29 Kč. Mal za to, že uvedená položka nie je zo strany navrhovateľa dostatočne špecifikovaná a následne aj preukázaná. Uviedol, že nakoľko navrhovateľ v návrhu netvrdil, za aké obdobie a z akých súm bol počítaný zmluvný úrok, nevie posúdiť oprávnenosť takto uplatnenej položky. Vzhľadom na uvedené návrh vo výške 6.295,29 Kč ako nedôvodný zamietol. Konštatoval, že v občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníka konania preukázať, resp. označiť dôkaz, že ním tvrdená skutočnosť existuje. Táto povinnosť, tzv. dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Ak sa teda navrhovateľ domáha práva na zaplatenie určitej sumy, musí minimálne tvrdiť skutočnosti, z ktorých dôvodnosť tejto sumy vyplýva a túto dôvodnosť potom navrhnutými dôkazmi aj preukázať. Zo strany navrhovateľa k splneniu tejto povinnosti (povinnosť tvrdiť a povinnosť preukázať svoj nárok) ohľadom časti návrhu, v ktorom uplatňuje riadny úrok vo výške 6.295,29 Kč nedošlo, a preto súd prvého stupňa jeho návrh v tejto časti zamietol. Listinný dôkaz, predložený navrhovateľom na č.l. 27-148, za taký dôkaz nepovažoval s tým, že ide len o dôkaz o jednotlivých pohyboch na bežnom účte klienta, t. j. takýto dôkaz bez ďalšieho (bez splnenia povinnosti tvrdenia a predloženia ďalších relevantných dokladov, ktoré sa spomínajú v obchodných podmienkach banky, nepreukazuje dôvod jednotlivých pohybov na účte, a tým dôvodnosť požadovaného nároku navrhovateľa.

Proti rozsudku vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zmeny rozsudku v napadnutej časti a vyhovieť návrhu v celom rozsahu. Súdu prvého stupňa vytýkal, že pokiaľ považoval niektoré tvrdenia za nedostatočne doložené, mal vyzvať na ich doplnenie, či vysvetlenie. Pretože tak neurobil, mal navrhovateľ za to, že jeho tvrdenia, obsiahnuté v návrhu, sú dostatočne doložené. Konštatoval, že úrok, vyčíslený k 09.01.2013 sumou 6.295,29 Kč, bol vypočítaný za dobu od 30.04.2009 do 09.01.2013. Predložil prehľad nárastu zmluvného

úroku za obdobie od 30.04.2009 do 09.01.2013 s tým, že je z neho zrejmé, z akých čiastok (teda z istiny) a za aké obdobie bol úrok vypočítaný.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f), ods. 2 O.s.p.

V danej veci sa navrhovateľ od odporcu domáhal zaplata sumy 18.794,82 Kč s prísl. Súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel, keď uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 12.499,53 Kč so 16,9 % úrokom ročne z istiny 8.700,32 Kč od 09.01.2013 do zaplata a so 7,05 % úrokom z omeškania ročne z istiny 8.700,32 Kč od 09.01.2013 do zaplata. V zostávajúcej časti návrh zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena navrhovateľom.

Odvolaním navrhovateľa nebol napadnutý výrok, ktorým bolo jeho návrhu čiastočne vyhovené. V tejto časti sa rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd nedotýkal, nakoľko nadobudol právoplatnosť (§ 206 O.s.p.).

Súd prvého stupňa v danej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a O.s.p., z ktorého vyplýva, že súd môže v spore rozhodnúť vo veci samej aj bez nariadenia pojednávania za splnenia zákonných predpokladov - prejednanie veci samej bez pojednávania nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu, vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle § 129 O.s.p., jedná sa o spor s nízkou hodnotou sporu (tzv. drobný spor). Z koncepcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákonodarcu chcel zjednodušiť procesný postup súdu, avšak aj pri využití ust. § 115a O.s.p. je súd povinný dodržať ustanovenia O.s.p. tak, aby neodňal účastníkom možnosť konať pred súdom, aby nedošlo k znemožneniu realizácie ich procesných práv a právom chránených záujmov. V danom prípade zo strany súdu prvého stupňa došlo k závažnému procesnému pochybeniu, ktorým sa navrhovateľovi znemožnila realizácia jeho procesných práv.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie aj vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a), najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy, uplatnené neskôr, sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O.s.p.

Súd prvého stupňa síce na čl. 170 súčasne s oznámením o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia ústneho pojednávania, určeného na deň 15.10.2014, uviedol poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolací súd však takýto procesný postup súdu nepovažuje za správny, nakoľko citované poučenie musí byť doručené účastníkom konania, a to zvlášť v prípade, pokiaľ by súd návrh navrhovateľa mienil pre neunesenie dôkazného bremena zamietnuť.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keď postupom súdu prvého stupňa bola účastníkovi konania - navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Návrh navrhovateľa bol súdom prvého stupňa v časti zamietnutý pre neunesenie dôkazného bremena bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. Súd prvého stupňa navrhovateľa (rovnako aj odporcu) v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. nepoučil, čím sa dopustil závažného procesného pochybenia.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.